Festival la final

(Daniela Caraman Fotea, 24 septembrie 2007)

Dacă aş decupa leit-motivul ediţiei a 18-a a Festivalului, ajuns, iată, la majorat, l-aş numi REPREZENTATIVITATE. Desfăşurată în evantai pe varii trasee: în primul rând, al creaţiei naţionale: 144 de lucrări – 34 enesciene! Din bogăţia concertelor dedicate, notez excepţionalul program al **Corului Academic Radio**, condus de **Dan Mihai Goia**, – ar merita gravarea pe CD, recitalul de lieduri româneşti oferit de **Bianca** şi **Remus Manoleanu**, opera O noapte furtunoasă de **Paul Constantinescu**.

Artişti celebri, formaţii de relief au semnat evenimente: **Boris Berezovski**, **Martha Argerich**, **Filarmonica din Oslo**, **Munchen-ul** cu **Ion Marin** – care perpetuează prestigiul unei suveranităţi, **Orchestra naţională rusă**, **Voces**, **Pinchas Zukerman**, americanii din **Beaux Arts** – istorie vie, **Fabio Biondi**, **Charles Dutoit**, **Sir Colin Davis**. Festivalul a avut vîrfuri memorabile. Şi, foarte important, desfăşurate într-o ambianţă sonoră, o acustică adecvată actului artistic superior.

Piaţa Festivalului a fost în întregul ei un maraton multimedia; impresii de colecţie – **Ilarion Ionescu Galaţi**, **Liana Alexandra** şi **Şerban Nichifor**, **Irina Sârbu**.

Am avut reprezentativitate pentru publicistică: **Jurnalul de Festival**, conceput şi coordonat de Cristina Bohaciu Sârbu, document care a beneficiat de condeiele elitei în domeniu. Revista **Melos** dedicată integral Festivalului – gest de reverenţă. Putea fi mai bine reprezentată muzicologia decît prin amplul simpozion, dar şi de inepuizabilul **Viorel Cosma**, cu Enciclopedia muzicii Româneşti? **B**-ul, atît de util şi ingenios asamblat în fastuoasă varietate privind interpreţi din istorie, pe cei din diaspora, profesori-maeştri, oraşele cu tradiţie muzicală, termeni specifici muzicii, instrumente ş.a.

Nu uit DVD-ul Enescu în inima ta, producţie TVR multimedia – **Ioana Bogdan** şi **Florica Gheorghiescu**.

Am avut şi derapaje de la etica profesională: compozitoarea Megyery Krisztina, în jurnalistică – Dumitru Avakian.

Apreciez echipa de jurnalişti secondaţi de tehnicieni, aparţinînd Societăţii Române de Radiodifuziune, nu doar prin reprezentativitate ci ca semnatari de recorduri, puţin obişnuite pe continent: transmisia integrală a Festivalului, timp de aproape 4 săptămâni!

Scriam la o trecută ediţie un articol intitulat „Providenţialul Domn **Ioan Holender**". Cum l-aş putea numi altfel acum, pe directorul de onoare al Festivalului decît o reprezentativitate, o proeminenţă a managementului artistic? Secondat fiind de motorul „Rols Roys" al Arteximului lui **Mihai Constantinescu**, al Ministerului Culturii şi Cultelor.

Festivalul a trecut de la majorat, în masteratul înaltei academii a Uniunii Muzicale Europene. Ziarul The Guardian ne plasa de altfel, la rivalitate cu prestigiosul Festival de la Salzburg!

A fost ca atare, un festival mega, la care marele public a jubilat, iar profesioniştii au avut ocazia de a trăi spiritual şi muzical la standarde europene şi mondiale.

La final, două năzuințe pentru ediția 2009: opera OEDIPE în Festival și recital Bartoli.

Am speranță, gândindu-mă și la spusele lui Vulcănescu. LA ROMÂNI SE POATE, ȘI CÎND NU SE POATE!